

באזכרה לאלידז פרץ הי"ד שהתקיימה ביא בניסן (לפני פסח) הקריאה שלומית, אלמנתו של אלידז, מכתב שמצאה לאחורונה שנכתב על ידו, והנה הוא לפניכם:

הדבר שהוא בין הקשים ביותר שיש הוא לזכור מי אנחנו ומה אנחנו.

זה ישמע לכם מוזר, אבל אנחנו יכולים לקום בבוקר

ולשכוח.

לשכוח

את מה שאנחנו, ואת מי שאנחנו

ולשכוח

למה קמנו ולמה.

זו לדעתי העבודה הקשה ביותר שיש כי כשאנחנו שוכחים מי אנחנו ומה אנחנו

התוצאות הן שאנחנו מתחילים לטחון מים, להתבאס, לאבד ענין בחיים, לבזבז כוחות,

להתעייף, לרוץ סביב עצמנו, ואז אנחנו מתברברים, מאבדים כיוון, ומתחילים לחיות בדמיונות.

בסופו של דבר אנחנו מפסיקים לחיות את החיים שלנו והופכים לרובוטים, חיים חיים של אנשים

אחרים, מחשבות אחרות, בקיצור -

אנחנו לא חיים.

למה דבר כזה קורה? משתי סיבות:

אנחנו לא זוכרים את "המי" ואת ה"מה"

מי - זה הכלים, כלי העבודה שניתנו לנו במתנה בלידתנו ואלה שרכשנו במהלך חיינו

מה - זו המהות של החיים שלנו, הדבר שהוא מרכז חיינו. שכל כשרונותינו ויכולותינו צריכים להיות

רתומים אליו.

כמשל - נשק לא מאופס, מלוכלך, ישן, חלוד ובלי נוקר.

כדי שהכלי הזה יירה צריך לנקות אותו, לאפס, להסיר את החלודה, לשמן ולשים לו נוקר

אותו דבר אנחנו. דבר ראשון צריכים להתנקות, להסיר את הלכלוך, את השטויות שדבקו בנו,

להסיר את החלודה, לרדת לפינות הכי חשוכות, לעשות חשבון נפש ולהסיר כל מכשול שבא ממנו

או מסביבתנו.

לשמן - לא רק לנקות אלא גם לתת את האפשרות לזרום עם החיים, עם המידות, עם ההחלטות ש

החלטתנו ושלא יהיו לנו מעצורים.

לאפס - להתמקד במה שעכשיו צריך, שתמיד נהיה מוכנים למה שצריך לעשות, שלאיפה שיכונו

אותנו נהיה מוכנים.

ובסוף - לשים נוקר - זה האומץ לעשות את מה שהחלטתנו בחדות ובעוצמה.

ואז מה? הנשק מוכן , אנחנו מוכנים. כל היכולות שלנו מוכנות למשהו אחד , והוא ה"מה". זה הדבר שלמענו אנחנו חיים ואף מוכנים למות.

ה"מה" זה הדבר שתמיד אליו אנחנו שואפים. שמתוכו אנחנו באים והוא הכלל שנותן את המשמעות לכל פרט , לכל אחד מאיתנו. הוא הנותן לנשק שלנו , למי שאנחנו , את המטרה , את היעד , את המשמעות לחיינו והצדק לקיומנו.

ה"מה" = מה אנחנו? בנים לאומה הישראלית , היהודית , מוכנים לכל מה שהיא דורשת מאתנו.

זה המכנה המשותף שלנו בארץ וכל יהודי בכל מקום שנמצא

לזה כולנו מוכנים, כולנו באים מתוך הכלל שנותן את המשמעות לכל פרט, לכל אחד מאתנו. אנחנו יכולים, אנחנו צריכים להאמין בעצמנו שיש לנו את הכח להכין, לנקות ולאפס את הנשק, ואת האומץ לירות ובשם מה.

להיות בנים לאומה הישראלית בכל תחום בכל מצב מאז ועד עולם.

בירור הזהות הזו נותן לנו מרץ , חשק ורצון לחיות , נותן משמעות לחיים משלנו , נותן לנו לחיות את מה שאנחנו באמת ,

לא את מה שמכתיבים לנו או חושבים עלינו.

אני מאמין שיש לנו את הכח , היכולת. זו משימה קשה אבל אנחנו בכיוון.

נמשיך, נשנס מותניים , נתנקה ונסיר מעלינו את כל המכשולים והמחסומים.

דרך זה נבין גם מה הכיוון , מהי המגמה שאליה אנחנו שואפים.

בשם ה' נעשה ונצליח,

אלירז פרץ